

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
II –ї Всеукраїнської
науково-методичної конференції**

08 - 10 квітня 2020 року, м. Одеса

У збірнику опубліковано матеріали II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 08 - 10 квітня 2020 року на базі Одеської національної академії харчових технологій.

Для педагогічних та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, усіх, хто цікавиться питаннями забезпечення якості вищої освіти.

Рекомендовано до друку Оргкомітетом конференції

Редакційна колегія:

Єгоров Б.В.	- ректор Одеської національної академії харчових технологій, д. т. н., професор (голова редакційної колегії)
Трішин Ф.А.	- проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к. т. н., доцент (заступник голови редакційної колегії)
Дец Н.О.	- начальник навчального відділу, к.т.н., доцент
Корнієнко Ю.К.	- директор центру дистанційного навчання, к. ф.-м. н., доцент
Кручек О.А.	- начальник відділу контролю якості та сертифікації, к. т. н., доцент
Мураховський В.Г.	- директор Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти, к. ф.-м. н., доцент
Сярова А.С.	- методист Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти

Оргкомітет II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти» може не поділяти думку учасників. Відповідальність за зміст і достовірність поданого матеріалу несуть учасники.

Висновки. Таким чином, розкриті критерії забезпечення якості дистанційного навчання у вищих військових навчальних закладах та військових начальних підрозділах закладів вищої освіти можуть бути використані як індикатори досягнення потрібного рівня якості військової освіти.

Література

1. Чемерис А. О. Якість освіти як загальна тенденція європейської інтеграції [Електронний ресурс] / А. О. Чемерис. - Режим доступу :<http://studentam.net.ua/content/view/7711/97/>.
2. Berezytskyi M. M. Massive open online courses as a stage in the development of e-learning / M. M. Berezytskyi, V.P. Oleksyuk // Information Technologies and Learning Tools. - 2016. - № 56 (6). - P. 51-63.
3. Bouhnik D. Interaction in distance-learning courses / D.Bouhnik, T.Marcus / Journal of the American Society for Information Science and Technology. - 2006. - T. 57. - № 3. - P. 299-305.
4. Cavus N. Distance learning and learning management systems / N. Cavus // Procedia-Social and Behavioral Sciences. - 2015. - T.191. - P. 872-877.

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Д.О. Жигунов, Н.В. Хоренжий, О.С. Волошенко

До нормативної частини навчального плану підготовки здобувачів вищої освіти за спеціальністю 181 «Харчові технології» галузь знань 18 «Виробництво та технології», ступінь вищої освіти «магістр» введено дисципліну «Методика викладання у закладах вищої освіти». Метою викладання цієї дисципліни є надання здобувачам вищої освіти цілісної і логічно-послідовної системи знань про дидактичні основи педагогічних технологій; набуття ними професійного образного мислення та необхідних теоретичних знань з положень побудови навчального процесу у закладах вищої освіти, придбання основних вмінь і навичок, необхідних для викладацької діяльності.

Наявність у плані підготовки здобувачів вищої технічної освіти педагогічної дисципліни викликає у студентів непорозуміння, сумніви. Внаслідок цього у здобувачів зменшується власне мотивація до навчання, втрачається можливість набуття психолого-педагогічних знань, які можливо ефективно застосовувати у майбутній професійній діяльності навіть за технічним фахом. Насправді ж специфіка роботи на керуючій посаді дуже близька до специфіки діяльності педагога. Тому аналіз компетенцій дозволяє зробити висновок, що у здебільшому вони є спільними які є спільними для фахівців фактично всіх професійних напрямів:

1. Інформаційна компетенція, яка передбачає володіння інформаційними технологіями, уміння опрацьовувати різні види інформації та переробляти їх відповідно до цілей і завдань колективу;

2. Комунікативна компетенція формується на основі інформаційної компетенції і виражається в уміннях самостійно вступати в контакт з будь-яким типом співрозмовника (за віком, статусом, ступеня близькості і знайомості і т. д.), враховуючи його особливості та не створювати при спілкуванні бар'єру модальностей; підтримувати контакт у спілкуванні, дотримуючись норми і правила спілкування, у формах монологу та діалогу, а також з використанням засобів невербального спілкування; слухати співрозмовника, проявляючи пошану і терпимість до чужої думки; зрозуміло висловлювати, аргументувати і в культурній формі відстоювати власну думку; стимулювати співрозмовника до продовження спілкування; грамотно вирішувати конфлікти у спілкуванні; змінювати при необхідності своє мовна поведінка. діяльнісно-регулятивна, яка забезпечує діагностику та корегування результатів праці, створення соціально-психологічних і педагогічних умов, які спонукають до продуктивного виконання обов'язків і соціально-ціннісних функцій у колективі;

3. Проблемна компетенція, або компетенція щодо вирішення проблем, виражається в уміннях самостійно виявляти проблему в ситуаціях надлишкової інформації; формулювати мету, ділити її на ряд послідовних завдань; знаходити альтернативні шляхи і засоби вирішення завдань; реалізувати вибрані шляхи і засоби вирішення проблеми; у разі появи утруднень формулювати, осмислювати і приймати рішення про вибір інших шляхів і засобів; доводити вирішення проблеми до кінця, прогнозування, попередження і ліквідація небажаних проявів поведінки, подолання і ліквідації негативних рис характеру працівника, тощо;

4. Автономізаційно-розвивальна - це здатність до саморозвитку, творчості, самовизначення, самоосвіти, конкурентоспроможність; а також у активному впливі на процес розвитку і саморозвитку у працівників колективів соціально-ціннісних характеристик, підвищення їх фахового рівня, продуктивну реалізацію творчого потенціалу у трудовій діяльності.

У зв'язку з цим, пропонується не обмежуватися лише спрямуванням майбутнього фахівця на викладацьку діяльність. Тому при проектуванні лекційного курсу дотримувалися мети - не стільки «набору» наповнення, скільки адаптації матеріалу крізь призму майбутньої роботи за фахом. Практичні заняття до курсу побудовані таким чином, щоби в результаті їх проведення здобувачі вищої освіти вміли: логічно структурувати зміст навчального матеріалу; обирати оптимальні методи та прийоми навчання та застосовувати їх у вивченні фахових дисциплін; планувати структуру, зміст, процес організації та проведення лекції; укладати лекційні тексти за розробленою схемою (планом); проводити різні види лекцій; практичні та лабораторні заняття; конструювати наочні засоби навчання; розробляти тестові завдання для діагностування результатів навчання.

Згідно із законодавством для забезпечення якості вищої освіти передбачається наявність необхідних ресурсів для організації освітнього процесу. У зв'язку з чим для підвищення ефективності самостійної роботи здобувачів вищої освіти до методичного забезпечення дисципліни «Методика викладання у закладах вищої освіти» спроектовано робочий зошит. Він призначений оптимізувати процес опанування дисципліни, загострити увагу здобувачів при навчанні на ключові питання. Робочий зошит слід використовувати як під час лекцій, так і самостійної роботи над теоретичним матеріалом курсу.

УДК [37.01/.04:378]:004

ІНФОРМАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ ПОБУДОВИ ЕКСПЕРТНО-НАВЧАЛЬНОЇ СИСТЕМИ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

С.Ю. Гогонянц, Є.Г. Руденко, О.А. Салаш

**Національний університет оборони України ім. І. Черняхівського,
м. Київ, Україна**

Постановка проблеми. Ключовим напрямом державної освітньої політики України є забезпечення доступності та безперервності освіти впродовж життя, її інформатизація, удосконалення інформаційно-ресурсного забезпечення, що вимагає використання експертно-навчальних систем у освітньому процесі. ЕНС повинні бути адаптовані до потреб споживачів освітніх послуг. Проведені дослідження у цій галузі науки підтверджують актуальність проблематики створення ЕНС спеціального призначення, зокрема найскладнішим є забезпечення ефективності, адаптивності до змін у навчально-експертному середовищі. На думку фахівців, розвиток ЕНС спеціального призначення зіткнувся з психологічними, технічними, юридичними, фінансовими та іншими проблемами. Викладачі сучасних навчальних закладів повинні володіти особливостями використання інформаційних і педагогічних технологій під час організації та в ході освітньої діяльності. На практиці існує не вирішене завдання щодо побудови або створення ефективної ЕНС спеціального призначення як одного із виконавчих елементів експертно-навчального середовища.

Основна мета роботи. Опис основних складових підходу до побудови ЕНС, що забезпечить ефективне сприйняття інформації, скорочення часу на засвоєння та подання інформації та розвиток відповідних компетентностей у споживачів.

Виклад основного матеріалу.

Під ЕНС спеціального призначення розуміється комплекс програмно-технічних та навчально-методичних засобів, за допомогою яких реалізується мета підготовки фахівця для виконання спеціальних завдань. На основі знань експерта у певній предметній області, здійснюється діагностика, керування

ПЕРЕЛІК ЗВО УКРАЇНИ, ЩО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У II-ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

1. Академія рекреаційних технологій і права, м. Луцьк
2. Бахмутський коледж мистецтв ім. І. Карабиця, м. Бахмут
3. Вищий навчальний комунальний заклад Львівської обласної ради «Львівська медична академія ім. А. Крупинського», м. Львів
4. Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, м. Вінниця
5. Горлівський інститут іноземних мов Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет, м. Бахмут
6. Державний заклад «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України», м. Запоріжжя
7. ДЗ «Луганський національний університет ім. Т. Шевченка», м. Старобільськ
8. Донецький національний медичний університет, м. Краматорськ
9. Донецький національний медичний університет, м. Кропивницький
10. Донецький національний медичний університет, м. Лиман
11. Донецький національний медичний університет, м. Маріуполь
12. Житомирський торговельно-економічний коледж Київського національного торговельно-економічного університету, м. Житомир
13. Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя
14. Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ
15. Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ
16. Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ
17. Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ
18. Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук
19. Луцький національний технічний університет, м. Луцьк
20. Маріупольський державний університет, м. Маріуполь
21. Миколаївський коледж Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», м. Миколаїв
22. Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ
23. Національний університет оборони України ім. І. Черняховського, м. Київ
24. Національний університет харчових технологій, м. Київ
25. Національний фармацевтичний університет, м. Харків
26. Одеська державна академія технічного регулювання та якості, м. Одеса
27. Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса
28. Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова (ОНУ), м. Одеса

- 29.**Полтавський національний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка, м. Полтава
- 30.**Східноукраїнський Національний університет ім. В. Даля, м. Сєверодонецьк
- 31.**Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, м. Тернопіль
- 32.**Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків
- 33.**Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава
- 34.**Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини, м. Умань
- 35.**Харківська медична академія післядипломної освіти, м. Харків
- 36.**Харківський національний медичний університет, м. Харків
- 37.**Центральноукраїнський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка, м. Кропивницький

Особливості алгоритмізації процедур комп'ютерного адаптивного тестування	
М.Ю. Тищенко, С.Ю. Гогонянц, О.О. Шапран	396
Забезпечення ефективності самостійної роботи студентів з іноземної мови за допомогою читання професійно-орієнтованих текстів у непрофільних вищих навчальних закладах	
Н.В. Петрушова	397
Критерії якості дистанційного навчання у системі військової освіти	
А.О. Ключко, Є.О. Судніков, А.А. Прокопенко	400
Підвищення ефективності самостійної роботи здобувачів вищої освіти	
Д.О. Жигунов, Н.В. Хоренжий, О.С. Волошенко	402
Інформаційна технологія побудови експертно-навчальної системи спеціального призначення	
С.Ю. Гогонянц, Є.Г. Руденко, О.А. Салаш	404
Переваги та недоліки дистанційного навчання в закладах вищої освіти України	
Н.Є. Довбиш, М.В. Петченко	406
Дистанційне навчання Біофізики студентів закладів вищої медичної освіти	
О.М. Лунгол, Л.П. Суховірська	408
Дистанційне навчання як важлива складова навчального процесу	
В.Д. Мужайло, К.С. Колеснікова	410
Формальні і неформальні форми онлайн-навчання	
Н.Ю. Соколова, К.В. Хвостенко, А.Б. Чабан	411
Distance learning - actual area of students' independent work development	
A. Kats, L. Dmitrenko, G. Stankevich	412
Про переваги дистанційної освіти	
Д.В. Єфімов, Д.О. Леоненко	414
Електронний навчальний посібник - самостійне електронне видання для професійно-орієнтованого навчання з Безпеки життєдіяльності	
С.М. Неменуша	416
Використання інформаційних технологій під час дистанційного навчання Англійської мови	
О.С. Комар	419
Сучасні платформи для дистанційного навчання	
А.Р. Антонова	422
Дидактична модель активізації самостійної роботи майбутніх лікарів у курсі дисципліни «Медична біологія»	
Ю.О. Садовниченко, Н.Л. Пастухова, В.В. М'ясоєдов	425
Інтелектуальні системи в дистанційному навчанні	
Т.С. Снігур	426
Удосконалення оцінювання дистанційного модуля дисципліни «Органічна хімія»	
О.О. Антіпіна, Н.К. Черно	427